

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกรรมการ ๑ กลุ่มงานคณะกรรมการการเงิน การคลังฯ โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๙๘

ที่ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอสงบันทึกเสนอความเห็น เรื่อง “การกำหนดวงเงินคุ้มครองเงินฝากในอนาคต ตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑”

เรียน ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑ (ผ่านผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานคณะกรรมการการเงิน การคลังฯ)

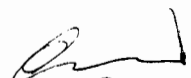
ตามที่ข้าพเจ้านายศุภวัฒน์ ต้อนรับสกุล กลุ่มงานคณะกรรมการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน สำนักกรรมการ ๑ ได้รับมอบหมายให้จัดทำบันทึกเสนอความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ อันเป็นภารกิจสำคัญซึ่งได้กำหนดเป็นตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา สำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ นั้น

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้จัดทำบันทึกเสนอความเห็น เรื่อง “การกำหนดวงเงินคุ้มครองเงินฝาก ในอนาคต ตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑” เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่ง บันทึกเสนอความเห็นดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เห็นชอบ

นายสมเกียรติ อินทรานต์

(นายสมเกียรติ อินทรานต์)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑
๑๕๑๖๖

ศุภวัฒน์ ต้อนรับสกุล

(นายศุภวัฒน์ ต้อนรับสกุล)
นิติกรชำนาญการ

(นางสาวนิภา ก้าวสกุล)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการการเงิน การคลัง
การธนาคารและสถาบันการเงิน

เรียน ผอ.สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ๑

ด้วยมีบันทึกเสนอความเห็น ๑ ของนายศุภวัฒน์ ต้อนรับสกุล ได้ส่งมา
พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๖ พ.ย. ๖๑ เรื่อง ๑๕ ม.พ. ๖๑ เรื่อง ๑๕ ก.ก. ๖๑
เรื่อง ๑๕ ก.ก. ๖๑ เรื่อง ๑๕ ก.ก. ๖๑ เรื่อง ๑๕ ก.ก. ๖๑
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

๓ ค.ศ. ๖๑

แบบประเมินมาตรฐานในการพิจารณำบันทึกเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
ของคณะกรรมการธิการ สำนักกรรมการธิการ ๑

ชื่อเรื่อง การกำหนดวงเงินค้ำครองเงินฝากในอนาคต
ตามพระราชบัญญัติสถาบันค้ำครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	ประเด็นการประเมิน	ผ่าน	แก้ไข	ไม่ผ่าน
เกณฑ์พิจารณาด้านเนื้อหาและความถูกต้อง				
๑.	ความเป็นมา	/		
๒.	ประเด็นพิจารณา	/		
๓.	ข้อมูลประกอบการพิจารณา	/		
๔.	วิเคราะห์ประเด็นการพิจารณา	/		
๕.	ความเห็นและข้อเสนอแนะประกอบการพิจารณา	/		
เกณฑ์การพิจารณาด้านภาษาและรูปแบบการเขียน				
๑.	การจัดลำดับหัวข้อและเนื้อหา	/		
๒.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียง	/		
๓.	ความถูกต้องในการจัดพิมพ์ ตัวสะกด และวรรคตอน	/		
เกณฑ์การพิจารณาด้านการอ้างอิงที่มาของข้อมูล				
๑.	เอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง	/		

(ลงชื่อ) ศุภวัฒน์ วัฒนรับสกุล ผู้จัดทำ (ลงชื่อ) ผู้ตรวจสอบ
(นายศุภวัฒน์ วัฒนรับสกุล)
วันที่ ๑๙ พ.ย. ๖๑

(นางสาวนิภา ก้วสกุล)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการธิการการเงิน
การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน
วันที่ ๑๙ พ.ย. ๖๑

(ลงชื่อ) ผู้ตรวจสอบ
(นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว)
ประธานคณะทำงานกลั่นกรองเอกสารวิชาการฯ
วันที่ ๓๐.๑๑

(ลงชื่อ) ผู้รับรอง
(นางอารยะหญิง จอมพลาพล)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการธิการ ๑
วันที่ ๑๙.๑๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกรรมการธิการ ๑ กลุ่มงานคณะกรรมการการเงิน การคลังฯ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๙๘ - ๙

ที่ สผ ๐๐๑๗.๐๕/

วันที่

พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง การกำหนดวงเงินคุ้มครองเงินฝากในอนาคต ตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ประธานคณะกรรมการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน

ตามที่ที่ประชุมคณะกรรมการมีมติเห็นชอบให้บรรจุระเบียบวาระ เรื่อง “การกำหนดวงเงินคุ้มครองเงินฝากในอนาคต ตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑” เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการในการประชุมครั้งต่อไป นั้น

ในการนี้ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว ฝ่ายเลขานุการ จึงได้จัดทำบันทึกเสนอความเห็นเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ความเป็นมา

ในอดีตที่ผ่านมาประเทศไทยไม่มีระบบคุ้มครองเงินฝากที่ชัดเจน จนกระทั่งเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในปี ๒๕๔๐ สถาบันการเงินหลายแห่งประสบปัญหาด้านการเงิน ส่งผลให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นต่อระบบสถาบันการเงิน และมีการถอนเงินออกจากบัญชีธนาคารเป็นจำนวนมาก คณะรัฐมนตรีในสมัยนั้นจึงมีมติให้กองทุนเพื่อการพัฒนาและฟื้นฟูระบบสถาบันการเงิน รับประกันเงินฝากหรือคุ้มครองเงินฝากแบบเต็มจำนวนให้แก่ประชาชน เพื่อเรียกความเชื่อมั่นที่มีต่อระบบสถาบันการเงินของประเทศและลดกระแสการถอนเงินจากธนาคารในขณะนั้น อย่างไรก็ตาม การคุ้มครองเงินฝากโดยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว เป็นผลให้เกิดภาระทางการคลังแก่ภาครัฐมากเกินไปและไม่ใช่วิธีการที่เหมาะสมตามหลักสากล จึงได้มีการศึกษารูปแบบการคุ้มครองเงินฝากซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการคุ้มครองเงินฝากของประเทศไทย

จนกระทั่งในปี ๒๕๕๑ จึงได้มีการนำระบบคุ้มครองเงินฝากแบบจำกัดวงเงินมาใช้ พร้อมทั้งกำหนด กลไกต่าง ๆ ในการคุ้มครองเงินฝากอย่างเป็นระบบ โดยการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝากขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นมา โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน สร้างความเชื่อมั่นต่อระบบสถาบันการเงิน รวมทั้งการให้ความคุ้มครองเงินฝากในสถาบันการเงิน โดยเฉพาะผู้ฝากเงินรายย่อยที่เป็นผู้ฝากส่วนใหญ่ในระบบ ในกรณีที่สถาบันการเงินใดประสบปัญหาและถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินนั้นทุกรายจะได้รับเงินฝากคืน โดยกำหนดวงเงินในการคุ้มครองเงินฝากของผู้ฝากแต่ละรายทุกบัญชีรวมกันจำนวน ๑ ล้านบาท ในแต่ละสถาบันการเงิน สำหรับส่วนที่เกินวงเงินคุ้มครอง ผู้ฝากมีโอกาสดำเนินการเพิ่มเติมจากสถาบันคุ้มครองเงินฝาก เมื่อมีการขายสินทรัพย์ในการชำระบัญชีสถาบันการเงินดังกล่าว

อย่างไรก็ดี นับตั้งแต่พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากฯ มีผลใช้บังคับ ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไปมากกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากฯ มาโดยตลอด โดยตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ มีวงเงินคุ้มครองเงินฝากจำนวน ๑๐ ล้านบาท และตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ มีวงเงินคุ้มครองเงินฝากจำนวน ๕ ล้านบาท ซึ่งหลังจากนั้นจะใช้บังคับวงเงินคุ้มครอง ๑ ล้านบาท ตามที่พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝากฯ กำหนดไว้ จึงเป็นที่มาของการศึกษาวิเคราะห์การกำหนดวงเงินคุ้มครองเงินฝากในอนาคต เพื่อประกอบการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการเงิน การคลังฯ

๒. ประเด็นการพิจารณา

๒.๑ หลักการสำคัญของการคุ้มครองเงินฝาก

๒.๒ การกำหนดวงเงินคุ้มครองเงินฝากในอนาคต

๓. ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๓.๑ ข้อมูลด้านกฎหมาย

๓.๑.๑ พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ (รายละเอียดตามเอกสารที่แนบ หมายเลข ๑)

๓.๑.๒ พระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓ และเหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกา (รายละเอียดตามเอกสารที่แนบ หมายเลข ๒)

๓.๒ ข้อมูลด้านวิชาการ

๓.๒.๑ หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิผล (Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems) ซึ่งได้รับการอนุมัติและนำออกเผยแพร่ในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๒ และทบทวนปรับปรุงในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ ข้อ ๙ ความคุ้มครอง (Coverage) ข้อ ๑๐ การเปลี่ยนจากระบบคุ้มครองเงินฝากแบบเต็มจำนวนไปเป็นแบบจำกัดจำนวน (Transitioning from a blanket guarantee to a limited coverage deposit insurance system) และข้อ ๑๒ ความตระหนักรู้ของสาธารณชน (Public awareness) (รายละเอียดตามเอกสารที่แนบ หมายเลข ๓)

๓.๒.๒ ข้อมูลเงินรับฝากของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๑ สรุปผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน ครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑ รายงานการกำกับดูแลสถาบันการเงิน ประจำปี ๒๕๖๑ และการกำกับตรวจสอบสถาบันการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย (รายละเอียดตามเอกสารที่แนบ หมายเลข ๔ - ๗)

๔. วิเคราะห์ประเด็นการพิจารณา

๔.๑ หลักการสำคัญของการคุ้มครองเงินฝาก

ระบบคุ้มครองเงินฝากของไทย สร้างขึ้นตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานสากล และสอดคล้องกับหลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิผล ดังจะเห็นได้จากมีการนำหลักการสำคัญ ๆ จากระบบดังกล่าวมากำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝากฯ โดยเฉพาะหลักความคุ้มครอง (Coverage) ซึ่งมีหลักการว่าควรกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าเงินฝากประเภทใดบ้างที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย และมีการกำหนดระดับวงเงินคุ้มครองซึ่งควรครอบคลุมผู้ฝากส่วนใหญ่ในระบบ ซึ่งวงเงินคุ้มครองที่ระบุไว้ในกฎหมายอาจจะแตกต่างกันในแต่ละประเทศตามความเหมาะสม แต่จะอยู่ในระดับที่สามารถครอบคลุมผู้ฝากเงินจำนวนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๐ ของจำนวนผู้ฝากทั้งระบบ ซึ่งเมื่อพิจารณาวงเงินคุ้มครอง ณ ปัจจุบันของระบบคุ้มครองเงินฝากไทย ซึ่งใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่า มีวงเงินคุ้มครองทุกบัญชีรวมกันจำนวน ๑๐ ล้านบาทของผู้ฝากเงินแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงิน ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับข้อมูลเงินรับฝากของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศของ ธปท. แล้ว พบว่า ครอบคลุมจำนวนบัญชีเงินรับฝากซึ่งมียอดเงินในบัญชี ไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท ประมาณ ๙๗.๖ ล้านบัญชี จากจำนวนบัญชีเงินฝากทั้งหมดประมาณ ๙๗.๗ ล้านบัญชี หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ ๙๙.๙ ซึ่งเป็นไปตามหลักความคุ้มครองที่มุ่งให้ความคุ้มครองเงินฝากแก่ผู้ฝากส่วนใหญ่ของระบบสถาบันการเงินให้ได้รับเงินฝากคืน กรณีที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต ทั้งนี้ การที่ประเทศไทยมีระบบคุ้มครองเงินฝากที่มีการกำหนดจำนวนวงเงินการจ่ายคืนผู้ฝากไว้ชัดเจนดังกล่าว จะทำให้ผู้ฝากเงินมีความระมัดระวังในการฝากเงิน มีการติดตาม

ฐานะและผลการดำเนินงานของสถาบันการเงินต่างๆ มากยิ่งขึ้น อันจะเป็นการสร้างวินัยทางการเงิน รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงให้แก่ระบบสถาบันการเงิน ซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

๔.๒ การกำหนดวงเงินคุ้มครองเงินฝากในอนาคต

ในการกำหนดวงเงินในการคุ้มครองเงินฝากนั้น พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ๓ มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายในระยะเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ตามจำนวนเงินฝากที่ปรากฏในบัญชีของผู้ฝากเงินทุกบัญชีรวมกัน หากเงินฝากทุกบัญชีรวมกันมีจำนวนเกินกว่าหนึ่งล้านบาท ให้จ่ายเงินเป็นจำนวนหนึ่งล้านบาท ...” จึงเห็นได้ว่า มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง กำหนดวงเงินในการคุ้มครองเงินฝากไว้ทุกบัญชีรวมกันจำนวน ๑ ล้านบาท ของผู้ฝากเงินแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงิน แต่อย่างไรก็ดี มาตรา ๕๔ ได้เปิดช่องให้สามารถกำหนดจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ฝากเงินให้สูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง เป็นการทั่วไป หรือให้แก่ผู้ฝากเงินประเภทหนึ่งประเภทใดเพื่อความเป็นธรรมได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งนับตั้งแต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ๓ เป็นต้นมาได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๔ กำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเพิ่มขึ้นและเป็นการทั่วไป รวมจำนวน ๓ ฉบับ เพื่อชะลอการจำกัดวงเงินการคุ้มครองเงินฝากทุกบัญชีรวมกันจำนวน ๑ ล้านบาท ไว้ก่อน รวมทั้งเพื่อลดความตื่นตระหนกของประชาชนผู้ฝากเงิน ที่ยังรับทราบข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการคุ้มครองเงินฝากไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด อันอาจเกิดเป็นกระแสการถอนเงินจากบัญชีดังเช่นที่เกิดขึ้น เมื่อเกิดปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมา ซึ่งในปัจจุบันพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓ (๓) และ (๔) กำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป สูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง โดยกำหนดเป็นจำนวน ๑๐ ล้านบาท และ ๕ ล้านบาท ตามลำดับ โดยจะมีผลบังคับใช้จนถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ การกำหนดวงเงินคุ้มครองเงินฝากหลังจากนั้นจึงต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ โดยเฉพาะการนำข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การเงิน และความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินของประเทศมาพิจารณาประกอบด้วย

เมื่อพิจารณาจากผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน ครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑ ประกอบกับรายงานการกำกับดูแลสถาบันการเงิน ประจำปี ๒๕๖๐ จะเห็นได้ว่า แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในภาพรวมมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีแรงขับเคลื่อนจากการส่งออกสินค้าและการท่องเที่ยวตามเศรษฐกิจโลกที่ขยายตัว ภาวะการเงินโดยรวมอยู่ในระดับผ่อนคลายและเอื้อต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ สภาพคล่องในระบบการเงินอยู่ในระดับสูง ระบบการเงินและสถาบันการเงินยังคงมีเสถียรภาพและมีฐานะการเงินที่แข็งแกร่ง โดยมีเงินสำรอง เงินกองทุน และสภาพคล่องอยู่ในระดับสูง สามารถรองรับการขยายตัวของสินเชื่อในระยะต่อไปได้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัวดี สอดคล้องกับการขยายตัวของการส่งออกและการท่องเที่ยว ส่งผลให้ปริมาณสินเชื่อขยายตัวเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ภายใต้การกำกับดูแลและตรวจสอบสถาบันการเงินอย่างใกล้ชิดของ ธปท. และกระทรวงการคลัง ซึ่งมุ่งหวังให้สถาบันการเงินมีความมั่นคง และมีระบบบริหารความเสี่ยงที่ดี ส่งเสริมให้สถาบันการเงินมีประสิทธิภาพ ดำเนินธุรกิจอย่างเป็นธรรมต่อลูกค้าและประชาชน รวมทั้งดูแลให้สถาบันการเงินมีธรรมาภิบาลที่ดี เพื่อดูแลเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินและระบบเศรษฐกิจในภาพรวม จึงส่งผลให้ระบบสถาบันการเงินของไทยมีความมั่นคงและแข็งแกร่งเป็นอย่างมาก โอกาสในการที่สถาบันการเงินจะประสบปัญหาและถูกเพิกถอนใบอนุญาต จึงมีน้อยลงตามไปด้วย จึงอาจไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดวงเงินในการคุ้มครองเงินฝากไว้เป็นจำนวนมากดังเช่นในปัจจุบัน นอกจากนี้ ในช่วงระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา นับแต่พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ๓ มีผลใช้บังคับ สถาบันคุ้มครองเงินฝากมีการเผยแพร่ข้อมูลและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

บทบาทหน้าที่และความสำคัญ ประโยชน์ และข้อจำกัดของระบบคุ้มครองเงินฝาก เพื่อให้ประชาชนและสาธารณชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง อันเป็นการสร้างความตระหนักรู้ให้แก่สาธารณชนตามหลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิผลแล้ว ดังนั้น จึงถือเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมและภาวะเศรษฐกิจที่เอื้ออำนวยในการปรับเปลี่ยนวงเงินในการคุ้มครองเงินฝาก โดยการนำหลักการเปลี่ยนจากระบบคุ้มครองเงินฝากแบบเต็มจำนวนไปเป็นแบบจำกัดจำนวนมาประยุกต์ใช้ ซึ่งควรทำด้วยความรวดเร็วเท่าที่ภาวะเศรษฐกิจการเงินของประเทศเอื้ออำนวย โดยควรดำเนินการเพื่อให้การคุ้มครองเงินฝากตามที่กำหนดในมาตรา ๕๓ มีผลใช้บังคับโดยเร็ว

อย่างไรก็ตาม การจะกำหนดวงเงินในการคุ้มครองเงินฝากจะเป็นเช่นไร อาจต้องพิจารณาภาวะเศรษฐกิจ ระบบการเงิน และระบบสถาบันการเงินของประเทศในปี ๒๕๖๒ อีกครั้งหนึ่งว่า สมควรกำหนดวงเงินเป็นอย่างไร โดยเฉพาะจะต้องติดตามปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ ผลกระทบและความไม่แน่นอนจากนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐอเมริกาที่อาจประกาศเพิ่มเติมและมาตรการตอบโต้จากประเทศคู่ค้าสำคัญได้แก่จีน ที่ส่งผลให้นานาประเทศเกิดความวิตกกังวลว่าจะเกิดสงครามการค้าระหว่างทั้งสองประเทศ และอาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของโลกในภาพรวมได้ ดังนั้น จึงต้องติดตามอย่างใกล้ชิดว่ามาตรการดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ การเงิน และสถาบันการเงินของประเทศมากน้อยเพียงใด

๕. ความเห็นและข้อเสนอแนะประกอบการพิจารณา

๕.๑ ความเห็น

จากการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวข้างต้น เห็นว่า ภาวะเศรษฐกิจ การเงิน และความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินของประเทศในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดี มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ภาวะการเงินเอื้อต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ สภาพคล่องในระบบการเงินอยู่ในระดับสูง ระบบการเงินโดยรวมยังคงมีเสถียรภาพ ระบบสถาบันการเงินมีความมั่นคงและแข็งแกร่งจากการกำกับดูแลและตรวจสอบอย่างใกล้ชิดของ ธปท. และกระทรวงการคลัง จึงไม่มีความจำเป็นในการกำหนดวงเงินคุ้มครองเงินฝากเป็นจำนวนมากตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้นแต่อย่างใด อีกทั้ง ถือได้ว่าเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมและภาวะเศรษฐกิจเอื้ออำนวยในการปรับเปลี่ยนวงเงินในการคุ้มครองเงินฝาก ซึ่งควรต้องเร่งดำเนินการในภาวะเศรษฐกิจการเงินของประเทศเอื้ออำนวย โดยควรดำเนินการเพื่อให้การคุ้มครองเงินฝากตามที่กำหนดในมาตรา ๕๓ มีผลใช้บังคับโดยเร็ว คือ ผู้ฝากเงินแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต จะได้รับความคุ้มครองเงินฝากในทุกบัญชีรวมกันไม่เกิน ๑ ล้านบาท ซึ่งปัจจุบันบัญชีเงินฝากที่มียอดเงินในบัญชีไม่เกิน ๑ ล้านบาท ประมาณ ๙๖.๒ ล้านบัญชี หรือร้อยละ ๙๘.๕ ซึ่งเป็นผู้ฝากเงินส่วนใหญ่ในระบบตามหลักการดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้กลไกต่าง ๆ ของการคุ้มครองเงินฝากดำเนินไปอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อระบบสถาบันการเงิน อันจะเป็นการสนับสนุนการออมเงินในประเทศ และเสริมสร้างความมั่นคงและความมีเสถียรภาพ ของระบบสถาบันการเงินในภาพรวม ตามหลักการในการตรากฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น หากคณะกรรมการธิการเห็นชอบด้วย เห็นควรให้เสนอความเห็นของคณะกรรมการไปยังกระทรวงการคลัง เพื่อพิจารณาดำเนินการยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเงินฝากฯ มีผลใช้บังคับโดยเร็วต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและอนุญาตให้นำเสนอบันทึกเสนอความเห็นต่อที่ประชุม
คณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาต่อไป

(นายศุภวัฒน์ ต้อนรับสกุล)
นิติกรชำนาญการ

(นางสาวนิภา ก้วสกุล)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการการเงิน การคลัง
การธนาคารและสถาบันการเงิน

(นางอารยะหญิง จอมพล)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการฯ ๑

งานวิชาการ สำนักกรรมการฯ

เอกสารแนบหมายเลข ๑
พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑
และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔

พระราชบัญญัติ
สถาบันคุ้มครองเงินฝาก
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ และ
มาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก
พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันคุ้มครองเงินฝาก

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน หรือบริษัท
เครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น
ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

“เงินฝาก” หมายความว่า เงินที่สถาบันการเงินรับฝากจากประชาชนหรือบุคคลใด
โดยมีความผูกพันที่จะต้องจ่ายคืนแก่ผู้ฝากเงิน

ให้ถือว่าเงินที่ต้องส่งเข้ากองทุนและเงินเพิ่มเป็นหนี้อันมีปริมสิทธิลำดับต่อจากหนี้
ภาษีอากรของสถาบันการเงินนั้น

ส่วนที่ ๒
เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง

มาตรา ๕๑ เงินฝากที่ได้รับการคุ้มครอง ได้แก่ เงินฝากทุกประเภทของสถาบัน
การเงินที่นำมาคำนวณยอดเงินฝากถัวเฉลี่ย และดอกเบี้ยค้างจ่ายที่เกิดจากเงินฝากนั้นจนถึงวันที่
สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินภายใต้เงื่อนไข
ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องเป็นเงินฝากและดอกเบี้ยที่เป็นเงินบาท และ
 - (๒) ต้องเป็นเงินฝากในบัญชีเงินฝากภายในประเทศ และไม่ใช้เงินฝากในบัญชีประเภท
บัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
- ให้คณะกรรมการประกาศรายละเอียดประเภทเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองตามวรรค
หนึ่งในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๓
การจ่ายเงินแก่ผู้ฝากเงิน

มาตรา ๕๒ เมื่อสถาบันการเงินใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจ
สถาบันการเงินแล้ว ให้คณะกรรมการควบคุมหรือผู้แทนนิติบุคคลของสถาบันการเงินนั้น แล้วแต่กรณี
ส่งมอบเงินและทรัพย์สินตลอดจนเอกสารทั้งปวงให้แก่สถาบันในฐานะผู้ชำระบัญชีภายในเจ็ดวันนับ
แต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต

- (ยกเลิก)^{๑๐}
- (ยกเลิก)^{๑๑}
- (ยกเลิก)^{๑๒}
- (ยกเลิก)^{๑๓}

มาตรา ๕๓^{๑๔} ภายในระยะเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่สถาบันการเงินถูก
เพิกถอนใบอนุญาต ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอน

^{๑๐} มาตรา ๕๒ วรรคสอง ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๖๐

^{๑๑} มาตรา ๕๒ วรรคสาม ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๖๐

^{๑๒} มาตรา ๕๒ วรรคสี่ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^{๑๓} มาตรา ๕๒ วรรคห้า ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ใบอนุญาตตามจำนวนเงินฝากที่ปรากฏในบัญชีของผู้ฝากเงินทุกบัญชีรวมกัน หากเงินฝากทุกบัญชีรวมกันมีจำนวนเกินกว่าหนึ่งล้านบาท ให้จ่ายเงินเป็นจำนวนหนึ่งล้านบาท ทั้งนี้ ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินดังกล่าวให้สถาบันแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ฝากเงินทราบด้วย

ในการจ่ายเงินตามวรรคหนึ่ง หากผู้ฝากเงินมีหนี้ที่ถึงกำหนดชำระก่อนหรือในวันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นจำนวนเงินแน่นอนกับสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้สถาบันหักหนี้นั้นออกจากจำนวนยอดเงินฝากทุกบัญชีรวมกันทั้งหมดในสถาบันการเงินดังกล่าวก่อนจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงิน

การจ่ายเงินตามวรรคหนึ่งและการหักหนี้ตามวรรคสอง ให้สถาบันใช้ข้อมูลเงินฝากและหนี้ของผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบัญชีหรือทายาทเท่านั้น ในกรณีมีชื่อบุคคลหลายคนร่วมกันเป็นเจ้าของบัญชี ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบัญชีแต่ละคนตามส่วนที่บุคคลนั้นมีสิทธิในบัญชีเงินฝากตามหลักฐานการฝากเงินที่สถาบันการเงินนั้นมีอยู่อย่างชัดเจน หากไม่อาจทราบจำนวนเงินฝากที่แต่ละคนมีส่วนในบัญชีนั้น ให้ถือว่าผู้ฝากเงินดังกล่าวมีส่วนเท่ากัน

การจ่ายเงินตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๓/๑^{๕๔} ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดไม่เห็นด้วยกับจำนวนเงินที่สถาบันจ่ายให้แก่ตนตามมาตรา ๕๓ ให้ผู้ฝากเงินยื่นคำขอให้สถาบันตรวจสอบข้อมูลได้เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามสิบวันตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่งแล้ว แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๓/๒^{๕๖} ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดมิได้รับเงินภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ฝากเงินยื่นคำขอรับเงินต่อสถาบันภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๓/๓^{๕๗} ให้สถาบันพิจารณาคำขอตามมาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้สถาบันมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฝากเงินทราบก่อนครบกำหนดเวลานั้น ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาคำขอออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่สถาบันพิจารณาคำขอไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๓/๑ ให้ถือว่าสถาบันเห็นด้วยกับคำขอ

^{๕๔} มาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^{๕๕} มาตรา ๕๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^{๕๖} มาตรา ๕๓/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^{๕๗} มาตรา ๕๓/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๕๓/๕^{๑๔} ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดไม่ได้มายื่นคำขอรับเงินภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๓/๒ ให้สถาบันวางเงินเท่ากับจำนวนเงินที่ผู้ฝากเงินมีสิทธิได้รับตามมาตรา ๕๓ ต่อสำนักงานวางทรัพย์ และให้ถือว่าการวางเงินดังกล่าวเป็นการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินตามมาตรา ๕๓ ให้สถาบันประกาศโฆษณาไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานใหญ่ของสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต และโฆษณาในระบบเครือข่ายสารสนเทศของสถาบันด้วย บรรดาเงินที่วางไว้ต่อสำนักงานวางทรัพย์นั้น ถ้าผู้ฝากเงินมิได้มารับเงินภายในสามปี นับแต่วันที่สถาบันวางเงิน ให้ตกเป็นของกองทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต การวางเงินต่อสำนักงานวางทรัพย์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๓/๕^{๑๕} ในกรณีที่ผู้ฝากเงินรายใดไม่เห็นด้วยกับผลการตรวจสอบข้อมูลตามมาตรา ๕๓/๑ หรือผลการพิจารณาคำขอรับเงินตามมาตรา ๕๓/๒ หรือจำนวนเงินที่วางไว้ต่อสำนักงานวางทรัพย์ตามมาตรา ๕๓/๔ ให้ผู้ฝากเงินมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อสถาบันภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลดังกล่าว หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศโฆษณาแล้วแต่กรณี และให้สถาบันส่งคำอุทธรณ์ต่อไปยังคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ดังกล่าว

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฝากเงินทราบก่อนครบกำหนดเวลานั้น ในกรณี ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ถือว่าคณะกรรมการเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๔ การกำหนดจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ฝากเงินให้สูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง เป็นการทั่วไป หรือให้แก่ผู้ฝากเงินประเภทหนึ่งประเภทใดเพื่อความเป็นธรรมให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๕ ให้สถาบันเข้ารับช่วงสิทธิของผู้ฝากเงินเท่ากับจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปแล้ว และมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในจำนวนเงินนั้นจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือผู้ชำระบัญชี แล้วแต่กรณี โดยมีบุริมสิทธิเหนือเจ้าหนี้สามัญของสถาบันการเงินนั้นทั้งหมด

หมวด ๔

การชำระบัญชีสถาบันการเงิน

^{๑๔} มาตรา ๕๓/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^{๑๕} มาตรา ๕๓/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

เอกสารแนบหมายเลข ๒
พระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๙
มาตรา ๓ และเหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป

พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป ซึ่งสูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง เป็นจำนวนดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นจำนวนสิบล้านบาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นจำนวนสิบล้านบาท

(๓) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นจำนวนสิบล้านบาท

(๔) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นจำนวน
ห้าล้านบาท

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ภาวะเศรษฐกิจ ระบบการเงิน และสถาบันการเงินของประเทศยังคงมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง และเพื่อเป็นการเสริมสร้างความมั่นคง และความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และระบบสถาบันการเงินในภาพรวม ตลอดจนเสริมสร้างความเชื่อมั่น แก่ผู้ฝากเงินและประชาชนต่อระบบสถาบันการเงินของประเทศ สมควรกำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับ การคุ้มครองเป็นการทั่วไป ซึ่งเป็นการกำหนดจำนวนเงินสูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

เอกสารแนบหมายเลข ๓

หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิผล

(Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems)

สถาบันคุ้มครองเงินฝาก DEPOSIT PROTECTION AGENCY

ข้อมูลเกี่ยวกับคุ้มครองเงินฝาก

หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิภาพ

เรื่องหลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิภาพ (Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems)

เพื่อสร้างหลักการสากลให้สถาบันประกันเงินฝากในประเทศต่างๆ ยอมรับและถือปฏิบัติซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของระบบประกันเงินฝาก International Association of Deposit Insurers (IADI) ในฐานะองค์กรกลางที่เชื่อมโยงสถาบันประกันเงินฝากในแต่ละประเทศเข้าด้วยกัน ได้ร่วมมือกับ Bank for International Settlement (BIS) ในการกำหนดหลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิภาพ (Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems) โดยพัฒนามาจากประสบการณ์จริงซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถาบันประกันเงินฝากในประเทศที่มีบริบทแตกต่างกันได้

หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้รับการอนุมัติและนำออกเผยแพร่ในเดือนมิถุนายน 2552 และได้รับการทบทวนปรับปรุงในเดือนพฤษภาคม 2559 จำนวนได้เป็น 16 หัวข้อ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

หัวข้อ	สาระสำคัญ
1. วัตถุประสงค์เชิงนโยบาย (Public Policy Objectives)	การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงนโยบายควรเป็นไปเพื่อการประกันผู้ฝากและเสริมสร้างเสถียรภาพทางการเงิน โดยควรกำหนดไว้อย่างเป็นทางการและเปิดเผยต่อสาธารณะ ทั้งนี้ ระบบการประกันเงินฝากที่ดีควรมีการออกแบบและกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงนโยบาย
2. การบรรเทาปัญหาพฤติกรรมชักนำความเสี่ยง (Mitigating moral hazard)	ควรบรรเทาปัญหาพฤติกรรมชักนำความเสี่ยง หรือ Moral hazard โดยออกแบบระบบประกันเงินฝากอย่างเหมาะสม และมี Financial system safety net ทั้งนี้ ลักษณะของระบบประกันเงินฝากที่เหมาะสม ได้แก่ การจำกัดวงเงินประกัน การไม่ประกันเงินฝากบางประเภท และการใช้ระบบเก็บค่าธรรมเนียมตามความเสี่ยง เป็นต้น
3. บทบาทหน้าที่ (Mandate)	ควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของสถาบันให้ชัดเจนและเป็นทางการ เพียงพอในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางนโยบายและอำนาจความรับผิดชอบของสถาบัน
4. อำนาจ (Powers)	ควรมีอำนาจดำเนินการที่จำเป็นต่อการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง อาทิ การหาแหล่งเงินเพื่อใช้จ่ายคืนเงินฝาก การทำสัญญา การตั้งงบประมาณเพื่อใช้บริหารกิจการภายใน และการได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและทันต่อสถานการณ์ เพื่อเป็นหลักประกันว่าสถาบันจะดำเนินการได้ตามที่ผู้ฝากเงินคาดหวัง และมีการกำหนดไว้อย่างเป็นทางการ
5. ธรรมาภิบาล (Governance)	ควรดำเนินงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และปราศจากการแทรกแซงทางการเมืองหรืออิทธิพลของธุรกิจสถาบันการเงิน
6. ความสัมพันธ์กับหน่วยงาน Safety net อื่นๆ (Relationships with other safety-net participants)	ควรมีการจัดทำข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างสถาบัน หน่วยงานกำกับดูแล สถาบันการเงิน โดยข้อมูลควรมีความถูกต้องและทันต่อสถานการณ์ ตลอดจนคำนึงถึงการรักษาความลับของข้อมูลด้วย
7. ประเด็นระหว่างพรมแดน (Cross-border issues)	ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่สำคัญกับสถาบันประกันเงินฝากแห่งอื่น (บางประเทศมีสถาบันประกันเงินฝากหลายแห่ง) หรือหน่วยงานกำกับดูแล สถาบันการเงินในต่างประเทศ โดยเฉพาะกรณีที่มีสถาบันประกันเงินฝากมากกว่า 1 แห่ง จะต้องตกลงกันอย่างชัดเจนว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบจ่ายคืน แต่ต้องคำนึงถึงการรักษาความลับด้วย
8. สมาชิกภาพแบบบังคับ (Compulsory membership)	สถาบันการเงินที่รับเงินฝากจากผู้ฝากรายย่อยควรเข้าเป็นสมาชิกของสถาบันแบบภาคบังคับ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา Adverse selection
9. ความคุ้มครอง (Coverage)	ควรกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า เงินฝากประเภทใดบ้างที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย และการกำหนดระดับวงเงินคุ้มครองควรครอบคลุมผู้ฝากส่วนใหญ่ในระบบ
10. การเปลี่ยนจากระบบคุ้มครองเงินฝากแบบเต็มจำนวน ไปเป็นแบบจำกัดจำนวน (Transitioning from a blanket guarantee to a limited coverage deposit insurance system)	ควรทำด้วยความรวดเร็ว เท่าที่ภาวะเศรษฐกิจการเงินของประเทศเอื้ออำนวย
11. การจัดหาเงิน (Funding)	สถาบันควรมีช่องทางในการจัดหาแหล่งเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายคืนผู้ฝากเงินได้อย่างทันท่วงที รวมทั้งมีเงินสำรองสภาพคล่องในยามจำเป็นโดยสถาบันการเงินมีหน้าที่นำเงินเข้า

หลักการสำคัญของระบบประกันเงินฝากที่มีประสิทธิภาพ

		กองทุนคุ้มครองเงินฝาก เนื่องจากได้รับประโยชน์โดยตรงจากการมีระบบประกันเงินฝาก ทั้งนี้ระบบประกันเงินฝากที่เก็บเงินนำ สงตามความเสี่ยงของสถาบันการเงิน (Risk-based) ควรมีหลักเกณฑ์วิธีการคำนวณที่โปร่งใสสำหรับสถาบันการเงินสมาชิกทุกแห่ง
12. ความตระหนักรู้ของสาธารณชน (Public awareness)		ระบบประกันเงินฝากจะมีประสิทธิภาพที่ดีได้ ต้องมีการให้ความรู้กับสาธารณชนเกี่ยวกับประโยชน์และข้อจำกัดของระบบประกันเงินฝากอย่างต่อเนื่องด้วย
13. ความคุ้มครองทางกฎหมาย (Legal protection)		สถาบันและพนักงานควรได้รับการปกป้องจากการถูกฟ้องร้องคดีทางกฎหมายจากการทำงานซึ่งต้องอยู่บนความถูกต้องและเจตนาที่สุจริต อย่างไรก็ตามพนักงานก็ต้องปฏิบัติตามกฎ Conflict of interest และ Code of conduct ด้วย นอกจากนี้ควรมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ในเรื่องความคุ้มครองทางกฎหมายแก่พนักงาน ซึ่งควรครอบคลุมถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการถูกฟ้องร้องดำเนินคดีด้วย
14. การดำเนินการกับผู้มีส่วนร่วมในการทำให้สถาบันการเงินล้ม (Dealing with parties at fault in a bank failure)		สถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีอำนาจในการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้มีส่วนร่วมในการทำให้สถาบันการเงินล้ม
15. การตรวจสอบความผิดปกติของสถาบันการเงิน รวมถึงการเข้าแทรกแซง และการแก้ไขปัญหาอย่างทันท่วงที (Early detection and timely intervention and resolution)		สถาบันควรมีส่วนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน Financial safety net ในการตรวจสอบความผิดปกติของสถาบันการเงิน เพื่อที่จะเข้าไปดำเนินการแก้ไข สถาบันการเงินที่มีปัญหาได้อย่างทันท่วงที โดยควรมีการกำหนดเกณฑ์ชี้วัดก่อนว่า สถานการณ์ในลักษณะใดๆ จึงถือว่าสถาบันการเงินกำลังมีปัญหาด้านการเงินและต้องเข้าไปแก้ไขปัญหา
16. กระบวนการแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพ (Effective resolution processes)		การแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินล้มอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอำนวยความสะดวกในการจ่ายเงินฝากได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว มีความเป็นธรรม ด้วยต้นทุนที่ต่ำ ปลอดภัยมั่นคง และสามารถจัดการสินทรัพย์เพื่อให้ได้รับชำระคืนสูงสุด รวมทั้งสามารถดำเนินคดีทางกฎหมายกับผู้เกี่ยวข้อง นอกจากนี้แล้ว สถาบันหรือหน่วยงานที่มีอำนาจควรสร้างกลไกที่ยืดหยุ่นในการรักษาธุรกรรมการค้าเงินงานที่สำคัญของสถาบันการเงินที่มีปัญหา โดยการหาสถาบันการเงินเข้ามารับช่วงสินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินที่ล้มด้วย
17. การจ่ายเงินผู้ฝากเงิน (Reimbursing depositors)		ควรมีการจ่ายเงินแก่ผู้ฝากได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสถาบันจะดำเนินการได้หากได้รับข้อมูลสถาบันการเงินที่มีปัญหาแต่เนิ่นๆ รวมทั้งมีการจัดเตรียมข้อมูลเพื่อการจ่ายเงินและกระบวนการจ่ายเงินไว้อัตโนมัติ นอกจากนี้แล้วผู้ฝากเงินควรได้รับข้อมูลว่าเมื่อไรที่จะขอรับเงินฝากคืนได้ ภายใต้เงื่อนไขใดบ้าง
18. การติดตามทรัพย์สินคืน (Recoveries)		สถาบันควรได้ส่วนแบ่งจากการจัดการทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ล้ม ทั้งนี้ ควรมีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ล้ม โดยพิจารณาทั้งในเชิงพาณิชย์และเศรษฐกิจควบคู่กันไป

เนื่องจากหลักการสำคัญ ของระบบประกัน เงินฝากที่มีประสิทธิภาพเป็นเพียงหลักการอย่างกว้าง ในระยะต่อไปหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการวางแนวทางปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวเพื่อให้เป็นที่ยอมรับร่วมกันอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ ยังมีความจำเป็นที่จะต้องทดสอบและปรับปรุงแก้ไขแนวปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง เพื่อใหม่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจการเงินที่เปลี่ยนแปลงไป

ข้อมูลสำหรับผู้ฝากเงิน	กฎหมาย	ข้อมูลเผยแพร่
ข้อมูลสำหรับสถาบันการเงิน	สิ่งของที่ส่งมอบ	
	กิจกรรม	
	ข่าวสาร	ทางลัดใช้บ่อย
	กลไกความรู้ออนไลน์	สมัครงาน
	เรื่องน่ารู้ การคุ้มครองเงินฝาก	ติดต่อจัดจ้าง
	สิ่งพิมพ์ เอกสารเผยแพร่	ฝ่ายฝากปรับ ไซเบอร์ฟันด์
		ติดต่อสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

จำนวนผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์
00302746

เอกสารแนบหมายเลข ๔
ข้อมูลเงินรับฝากของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ
ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๑

ธนาคารแห่งประเทศไทย

FI_CB_019 : เงินรับฝากแยกตามขนาดและอายุของเงินฝากของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ 1/
(หน่วย : ล้านบาท)

ปรับปรุงล่าสุด : 09 พ.ย. 2561 09:00

วันที่เรียกข้อมูล : 16 พ.ย. 2561 11:13

	ส.ค. 2561		ออมทรัพย์ - จำนวนบัญชี	ออมทรัพย์ - จำนวนเงิน
	จ่ายเงินเมื่อ ทวงถาม - จำนวน บัญชี	จ่ายเงินเมื่อ ทวงถาม - จำนวน เงิน		
1 ไม่เกิน 50,000 บาท	2,255,101	8,436	76,627,493	343,304
2 เกินกว่า 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	56,168	4,035	3,236,349	227,449
3 เกินกว่า 100,000 บาท แต่ไม่เกิน 200,000 บาท	48,482	6,889	2,521,832	349,413
4 เกินกว่า 200,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	51,719	16,610	2,164,624	674,149
5 เกินกว่า 500,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท	29,997	21,299	937,687	650,406
6 เกินกว่า 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 10,000,000 บาท	49,755	147,281	874,107	2,332,337
7 เกินกว่า 10,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 25,000,000 บาท	4,994	75,685	40,865	600,156
8 เกินกว่า 25,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 50,000,000 บาท	1,496	51,417	11,188	385,156
9 เกินกว่า 50,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000,000 บาท	695	47,866	1,755	333,533
10 เกินกว่า 100,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 200,000,000 บาท	309	42,830	2,224	304,361
11 เกินกว่า 200,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000,000 บาท	138	41,872	1,251	380,744
12 ตั้งแต่ 500,000,000 บาทขึ้นไป	50	65,901	645	997,151
13 รวม	2,498,904	530,119	86,423,020	7,270,159

ที่มา:

ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ:

1/ รวมกิจการวิเทศธนกิจ OUT-IN และ OUT-OUT แต่ไม่รวม Stand-Alone IBFs

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2549 เป็นต้นไป ไม่มีข้อมูลของกิจการวิเทศธนกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

FI_CB_019 : เงินรับฝากแยกตามขนาดและอายุของเงินฝากของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ 1/

(หน่วย : ล้านบาท)

ปรับปรุงล่าสุด : 09 พ.ย. 2561 09:00

วันที่เรียกข้อมูล : 16 พ.ย. 2561 11:11

	ประจำ <=3 เดือน - จำนวน บัญชี	ประจำ <=3 เดือน - จำนวนเงิน	ประจำ > 3-6 เดือน - จำนวน บัญชี	ประจำ > 3-6 เดือน - จำนวนเงิน
1 ไม่เกิน 50,000 บาท	3,415,182	14,475	630,971	5,426
2 เกินกว่า 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	169,795	11,699	73,979	5,129
3 เกินกว่า 100,000 บาท แต่ไม่เกิน 200,000 บาท	159,623	21,137	77,919	10,319
4 เกินกว่า 200,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	159,033	48,552	85,745	26,992
5 เกินกว่า 500,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท	74,118	51,143	52,080	36,785
6 เกินกว่า 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 10,000,000 บาท	82,540	196,462	68,393	178,993
7 เกินกว่า 10,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 25,000,000 บาท	5,012	72,060	5,216	75,432
8 เกินกว่า 25,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 50,000,000 บาท	1,457	51,604	1,456	53,362
9 เกินกว่า 50,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000,000 บาท	787	56,429	654	46,711
10 เกินกว่า 100,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 200,000,000 บาท	428	60,928	293	40,309
11 เกินกว่า 200,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000,000 บาท	278	94,405	154	50,387
12 ตั้งแต่ 500,000,000 บาทขึ้นไป	186	308,950	83	125,605
13 รวม	4,068,439	987,845	996,943	655,449

ที่มา:

ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ:

1/ รวมกิจการวิเทศธนกิจ OUT-IN และ OUT-OUT แต่ไม่รวม Stand-Alone IBFs

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2549 เป็นต้นไป ไม่มีข้อมูลของกิจการวิเทศธนกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

FI_CB_019 : เงินรับฝากแยกตามขนาดและอายุของเงินฝากของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ 1/

(หน่วย : ล้านบาท)

ปรับปรุงล่าสุด : 09 พ.ย. 2561 09:00

วันที่เรียกข้อมูล : 16 พ.ย. 2561 11:11

	ประจำ > 6 เดือน-1 ปี - จำนวนบัญชี	ประจำ > 6 เดือน-1 ปี - จำนวนเงิน	ประจำ > 1-2 ปี - จำนวนบัญชี	ประจำ > 1-2 ปี - จำนวนเงิน
1 ไม่เกิน 50,000 บาท	1,635,815	12,184	547,372	8,153
2 เกินกว่า 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	161,189	11,895	94,229	7,112
3 เกินกว่า 100,000 บาท แต่ไม่เกิน 200,000 บาท	152,805	21,389	80,184	11,998
4 เกินกว่า 200,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	180,556	60,134	86,641	29,647
5 เกินกว่า 500,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท	138,604	107,123	35,267	26,962
6 เกินกว่า 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 10,000,000 บาท	209,466	599,928	38,711	121,039
7 เกินกว่า 10,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 25,000,000 บาท	18,236	270,610	4,142	65,246
8 เกินกว่า 25,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 50,000,000 บาท	5,082	182,308	1,513	56,030
9 เกินกว่า 50,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000,000 บาท	2,509	181,730	732	57,667
10 เกินกว่า 100,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 200,000,000 บาท	1,189	164,156	267	38,248
11 เกินกว่า 200,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000,000 บาท	549	173,857	129	41,907
12 ตั้งแต่ 500,000,000 บาทขึ้นไป	275	381,084	71	99,093
13 รวม	2,506,275	2,166,397	889,258	569,103

ที่มา:

ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ:

1/ รวมกิจการวิเทศธนกิจ OUT-IN และ OUT-OUT แต่ไม่รวม Stand-Alone IBFs

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2549 เป็นต้นไป ไม่มีข้อมูลของกิจการวิเทศธนกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

FI_CB_019 : เงินรับฝากแยกตามขนาดและอายุของเงินฝากของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ 1/
(หน่วย : ล้านบาท)

ปรับปรุงล่าสุด : 09 พ.ย. 2561 09:00

วันที่เรียกข้อมูล : 16 พ.ย. 2561 11:11

	ประจำ > 2 ปี - จำนวนบัญชี	ประจำ > 2 ปี - จำนวนเงิน	รวมเงินรับฝาก - จำนวนบัญชี	รวมเงินรับฝาก - จำนวนเงิน
1 ไม่เกิน 50,000 บาท	144,801	2,002	85,256,735	393,980
2 เกินกว่า 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	42,000	3,452	3,833,709	270,771
3 เกินกว่า 100,000 บาท แต่ไม่เกิน 200,000 บาท	29,904	4,655	3,070,749	425,800
4 เกินกว่า 200,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	38,788	14,222	2,767,106	870,304
5 เกินกว่า 500,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท	27,358	22,795	1,295,111	916,512
6 เกินกว่า 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 10,000,000 บาท	32,405	102,007	1,355,377	3,384,047
7 เกินกว่า 10,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 25,000,000 บาท	2,276	35,871	80,741	1,197,061
8 เกินกว่า 25,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 50,000,000 บาท	726	26,433	22,918	806,309
9 เกินกว่า 50,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000,000 บาท	319	23,588	10,451	737,525
10 เกินกว่า 100,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 200,000,000 บาท	116	16,279	4,826	667,111
11 เกินกว่า 200,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000,000 บาท	50	15,970	2,549	799,143
12 ตั้งแต่ 500,000,000 บาทขึ้นไป	16	24,280	1,326	2,002,063
13 รวม	318,759	291,554	97,701,598	12,470,627

ที่มา:

ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ:

1/ รวมกิจการวิเทศธุรกิจ OUT-IN และ OUT-OUT แต่ไม่รวม Stand-Alone IBFs

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2549 เป็นต้นไป ไม่มีข้อมูลของกิจการวิเทศธุรกิจ

เอกสารแนบหมายเลข ๕
สรุปผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน ครั้งที่ ๖/๒๕๖๑
วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑

ฉบับที่ 61/2561

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน ครั้งที่ 6/2561

นายจาตุรงค์ จันทราช เลขานุการ คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) แถลงผลการประชุม กนง. ในวันที่ 19 กันยายน 2561

คณะกรรมการฯ มีมติ 5 ต่อ 2 เสียงให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.50 ต่อปี โดย 2 เสียงเห็นควรให้ขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 จากร้อยละ 1.50 เป็นร้อยละ 1.75 ต่อปี

ในการตัดสินใจนโยบาย คณะกรรมการฯ ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่องตามแรงส่งจากอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมีทิศทางเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้เดิม ภาวะการเงินโดยรวมยังอยู่ในระดับผ่อนคลายและเอื้อต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ เสถียรภาพระบบการเงินโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ต้องติดตามความเสี่ยงที่อาจสะสมความเปราะบางในระบบการเงินได้ในอนาคต โดยเฉพาะจากภาวะการเงินที่ผ่อนคลายเป็นเวลานาน คณะกรรมการฯ เห็นว่า นโยบายการเงินที่ผ่อนคลายในระดับปัจจุบันมีส่วนช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจและสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ กรรมการส่วนใหญ่จึงเห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ ส่วนกรรมการ 2 ท่านเห็นว่าความต่อเนื่องของการขยายตัวของเศรษฐกิจมีความชัดเจนเพียงพอ และภาวะการเงินที่ผ่อนคลายมากอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานส่งผลให้ประชาชนและภาคธุรกิจประเมินความเสี่ยงของภาวะการเงินในอนาคตต่ำกว่าที่ควร จึงเห็นควรให้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในครั้งนี้อย่างน้อยเพื่อลดความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงินซึ่งจะมีผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในระยะยาว และเพื่อเริ่มสร้างขีดความสามารถในการดำเนินนโยบายการเงิน (policy space) สำหรับอนาคต

เศรษฐกิจไทยในภาพรวมมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีแรงขับเคลื่อนจากการส่งออกสินค้าและการท่องเที่ยวตามเศรษฐกิจโลกที่ขยายตัว รวมถึงอุปสงค์ในประเทศที่มีแรงส่งต่อเนื่อง โดยการส่งออกสินค้ามีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงบ้างจากผลกระทบของนโยบายกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน แต่ได้รับผลดีจากการย้ายฐานการผลิตของบางอุตสาหกรรมมายังไทยซึ่งช่วยลดทอนผลกระทบได้บางส่วน การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวดีขึ้นต่อเนื่องตามปัจจัยสนับสนุนจากรายได้และการจ้างงานที่ปรับดีขึ้น อย่างไรก็ตาม หนี้ภาครัฐที่เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับสูงทำให้กำลังซื้อฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป ส่วนการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวน้อยกว่าที่ประเมินไว้เดิมจากข้อจำกัดด้านการเบิกจ่าย สำหรับการลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องและได้รับแรงสนับสนุนเพิ่มเติมจากโครงการภาครัฐที่ชัดเจนมากขึ้น รวมถึงการลงทุนย้ายฐานการผลิตมายังไทย แต่ยังคงติดตามความคืบหน้าของโครงการลงทุนต่าง ๆ ในระยะข้างหน้า ทั้งนี้ เศรษฐกิจไทยยังมีความเสี่ยงด้านต่ำและเผชิญความไม่แน่นอนจากนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ที่อาจประกาศเพิ่มเติมและมาตรการตอบโต้จากประเทศคู่ค้าสำคัญ รวมถึงความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยทั้งปียังมีทิศทางเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้เดิม แต่ยังคงมีความเสี่ยงด้านต่ำจากราคาอาหารสดที่ผันผวนสูงตามสภาพภูมิอากาศและปริมาณผลผลิต ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นช้ากว่าที่ประเมินไว้เดิมบ้างตามแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปสงค์ที่ปรับสูงขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป คณะกรรมการฯ เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างอาจส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นได้ช้ากว่าในอดีต แม้ว่าเศรษฐกิจจะขยายตัวได้เต็มตามศักยภาพ อาทิ ผลกระทบจากการขยายตัว

ของธุรกิจ e-commerce การแข่งขันด้านราคาที่สูงขึ้น รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง สำหรับการคาดการณ์เงินเฟ้อของสาธารณชนโดยรวมค่อนข้างทรงตัว

ภาวะการเงินโดยรวมอยู่ในระดับผ่อนคลายและเอื้อต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ สภาพคล่องในระบบการเงินอยู่ในระดับสูง อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลโดยรวมปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ขณะที่อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงอยู่ในระดับต่ำ ทำให้ภาคเอกชนสามารถระดมทุนได้ต่อเนื่อง โดยสินเชื่อขยายตัวในอัตราที่สูงขึ้น ทั้งสินเชื่อธุรกิจและสินเชื่ออุปโภคบริโภค ด้านอัตราแลกเปลี่ยน นับจากการประชุมครั้งก่อนเงินบาทแข็งค่าขึ้นเทียบกับเงินสกุลภูมิภาคจากความกังวลเกี่ยวกับเสถียรภาพด้านต่างประเทศของกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ ในระยะข้างหน้า อัตราแลกเปลี่ยนยังมีแนวโน้มผันผวน คณะกรรมการฯ จึงเห็นควรให้ติดตามสถานการณ์อัตราแลกเปลี่ยนและผลกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิดต่อไป

ระบบการเงินโดยรวมมีเสถียรภาพ แต่ยังคงติดตามความเสี่ยงที่อาจสร้างความเปราะบางให้เสถียรภาพระบบการเงินได้ในอนาคต โดยเฉพาะพฤติกรรมแสวงหาผลตอบแทนที่สูงขึ้น (search for yield) ในภาวะอัตราดอกเบี้ยต่ำเป็นเวลานาน ซึ่งอาจนำไปสู่การประเมินความเสี่ยงต่ำกว่าที่ควร (underpricing of risks) นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ แสดงความกังวลต่อภาวะการแข่งขันในตลาดสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ที่ส่งผลให้มาตรฐานการปล่อยสินเชื่อลดลง รวมทั้งให้ติดตามภาวะอุปทานคงค้างของอาคารชุดในบางพื้นที่ ตลอดจนพฤติกรรมการก่อหนี้ของภาคครัวเรือน เนื่องจากสถานะหนี้ครัวเรือนยังไม่ปรับตัวดีขึ้น และความสามารถในการชำระหนี้ของภาคธุรกิจ SMEs โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยเชิงโครงสร้างและรูปแบบการทำธุรกิจ

มองไปข้างหน้า เศรษฐกิจไทยในภาพรวมมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งจากปัจจัยด้านต่างประเทศและในประเทศ แต่ต้องติดตามพัฒนาการของเงินเฟ้อและความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงินในระยะต่อไป รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงต่อเศรษฐกิจจากผลกระทบของนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ และการตอบโต้จากประเทศเศรษฐกิจสำคัญ คณะกรรมการฯ จึงเห็นว่านโยบายการเงินควรอยู่ในระดับผ่อนคลายต่อไป แต่การดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายมากในระดับปัจจุบันจะทยอยลดความจำเป็นลง

ธนาคารแห่งประเทศไทย

19 กันยายน 2561

ข้อมูลเพิ่มเติม: ส่วนกลยุทธ์นโยบายการเงิน

โทรศัพท์: 0 2283 6186, 0 2356 7872

E-mail: MPD-MonetaryPolicyAnalysisDivision@bot.or.th

เอกสารแนบหมายเลข ๒
รายงานการกำกับดูแลสถาบันการเงิน ประจำปี ๒๕๖๐

ธ

(1942 2017)

ธนาคารแห่งประเทศไทย
BANK OF THAILAND

รายงานการกำกับดูแลสถาบันการเงิน
ประจำปี

2560

บทสรุปผู้บริหาร

ในปี 2560 สถาบันการเงินยังคงมีเสถียรภาพและมีฐานะการเงินที่แข็งแกร่ง โดยมีเงินสำรองเงินกองทุน และสภาพคล่องอยู่ในระดับสูง สามารถรองรับการขยายตัวของสินเชื่อในระยะต่อไปได้ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัวดีสอดคล้องกับการขยายตัวของการส่งออกและการท่องเที่ยว ส่งผลให้ปริมาณสินเชื่อขยายตัวเพิ่มขึ้น ขณะที่คุณภาพสินเชื่อเริ่มทรงตัว แม้ว่าคุณภาพสินเชื่อของลูกหนี้บางกลุ่มยังคงย่ำแย่ เนื่องจากยังไม่ได้รับผลบวกจากการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างเต็มที่

ธปท. ได้ดำเนินนโยบายภายใต้แผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินระยะที่ 3 (ปี 2559 – 2563) เพื่อพัฒนาและสร้างเสริมเสถียรภาพระบบสถาบันการเงินตามกรอบนโยบายหลัก 4 ด้าน ได้แก่ แข็งแรงได้ เข้าถึง เชื่อมโยง และยั่งยืน โดยมีเป้าหมายให้ระบบสถาบันการเงินไทยสามารถแข่งขันได้ และสามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลายขึ้นด้วยราคาที่ เป็นธรรม รวมทั้งสนับสนุนการเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาค ภายใต้การกำกับดูแลเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงิน นอกจากนี้ ธปท. ได้มีการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานกำกับดูแลอื่น ในการยกระดับการดูแลเสถียรภาพระบบการเงินในหลายมิติ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคครัวเรือน ภาคสถาบันการเงิน และระบบสหกรณ์ เพื่อก่อให้เกิดการจัดการหรือการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงทีจากภาวะปัจจุบันที่ระบบการเงินมีความเชื่อมโยงระหว่างกันสูงขึ้น ประกอบกับปัจจัยเสี่ยงที่มีความซับซ้อนและหลากหลายมากขึ้น และเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการกำกับดูแล และยกระดับมาตรฐานการกำกับดูแลให้ดียิ่งขึ้น ธปท. ในฐานะผู้กำกับดูแลสถาบันการเงิน และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ได้ดำเนินการในด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินระยะที่ 3 ดังนี้

พัฒนาการด้านเทคโนโลยีและบทบาทของ ธปท. ในการเตรียมความพร้อมในการกำกับดูแล

เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดำเนินธุรกิจของสถาบันการเงินมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นนำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพบริการทางการเงิน รวมถึงส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความหลากหลาย และเข้าถึงผู้ใช้บริการได้อย่างทั่วถึง ธปท. จึงมีเป้าหมายในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการเงินและสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมทางการเงิน ควบคู่ไปกับการดูแลความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องและการคุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงินอย่างเหมาะสม เช่น การสนับสนุน FinTech และนวัตกรรมที่ได้มีการทดสอบใน Regulatory Sandbox การพัฒนาและส่งเสริมการใช้มาตรฐาน Quick Response Code (QR Code) การกำกับดูแล Peer-to-Peer Lending (P2P Lending) รวมถึงมี การอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์และบริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ ให้บริการแพลตฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ (e-Marketplace Platform) ช่องทางการให้บริการของธนาคารพาณิชย์ (Banking Channel) พร้อมทั้งยกระดับการกำกับดูแลความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสถาบันการเงิน ความพร้อมการรับมือภัยไซเบอร์ของสถาบันการเงินที่สอดคล้องตามมาตรฐานสากล รวมทั้ง ผลักดันและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการรับมือกับภัยไซเบอร์ของภาคการเงินอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในระดับสถาบันการเงิน ระดับผู้กำกับดูแล ภาครัฐ ภาคการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้าน Cybersecurity และองค์กรในต่างประเทศ

อีกทั้ง ธปท. ร่วมกับกระทรวงการคลังผลักดันการออกพระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. 2560 (พ.ร.บ. ระบบการชำระเงิน) เพื่อบูรณาการกฎหมายด้านการชำระเงินให้เป็นเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อนของกฎหมายเดิม และยกระดับการกำกับดูแลระบบการชำระเงินของประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล รวมทั้ง ผลักดันให้มีการพัฒนาบริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ต่อยอดจากโครงสร้างพื้นฐานของระบบพร้อมเพย์ซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อภาคธุรกิจ และเปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการอื่น ๆ ที่มีใช้สถาบันการเงิน สามารถใช้งานระบบพร้อมเพย์ได้

เช่น บริการเชื่อมโยง e-Wallet (e-Money) กับระบบพร้อมเพย์ บริการชำระเงินตามใบแจ้งหนี้ข้ามธนาคาร บริการเตือนเพื่อจ่าย (PayAlert)

บทบาทของ ธปท. ในการสนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพธุรกิจ SMEs และการดูแลหนีภาคครัวเรือนสำหรับลูกหนี้รายย่อย

เพื่อสนับสนุนธุรกิจ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนของสถาบันการเงิน ธปท. ได้พัฒนาฐานข้อมูลสินเชื่อ SMEs เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์และ SFIs ใช้ประโยชน์ในการวางแผนบริหารความเสี่ยงในการให้สินเชื่อแก่ธุรกิจ SMEs ซึ่งจะช่วยให้ SMEs ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น รวมทั้ง ได้ปรับปรุงแนวนโยบายเพื่อรองรับมาตรการบัญชีเล่มเดียวของภาครัฐ ซึ่งจะช่วยให้สถาบันการเงินมีแนวปฏิบัติในการให้สินเชื่อที่เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของกิจการ

นอกจากนี้ ธปท. ได้เห็นความสำคัญของปัญหาหนีภาคครัวเรือนที่สูงขึ้น โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อยและภาระต้นทุนดอกเบี้ย จึงปรับปรุงหลักเกณฑ์กำกับดูแลสินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับเพื่อลดโอกาสการก่อหนี้สินล้นพ้นตัวด้วยการจำกัดปริมาณวงเงินสินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับตามระดับรายได้ของผู้ขอสินเชื่อและปรับลดเพดานอัตราดอกเบี้ยบัตรเครดิตเหลือร้อยละ 18 และการสนับสนุนโครงการแก้ไขปัญหานี้ส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกัน หรือที่รู้จักกันในชื่อ “คลินิกแก้หนี้” ที่ธนาคารพาณิชย์ 16 แห่ง และบริษัทบริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด (บสส.) ได้ร่วมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นโครงการนำร่องในการให้ลูกหนี้แก้ไขปัญหานี้สินกับเจ้าหนี้หลายรายได้อย่างครบวงจรและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

การกำกับดูแลด้าน Market conduct

นอกจากบทบาทในการกำกับดูแลเสถียรภาพของสถาบันการเงินแล้ว ธปท. ยังมีหน้าที่กำกับดูแลให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบธุรกิจภายใต้การกำกับดูแลของ ธปท. ให้บริการทางการเงินเป็นมาตรฐานเดียวกันและเป็นธรรมต่อผู้บริโภค โดยมีผลลัพธ์ที่มุ่งหวังคือการให้บริการต้อง “ไม่หลอก ไม่บังคับ ไม่รบกวน ไม่เอาเปรียบ” ทั้งนี้ ในปี 2560 ธปท. มุ่งเน้นการกำกับดูแลในประเด็นปัญหาหลักที่มีการร้องเรียนมากที่สุดและเป็นเรื่องที่ต้องเร่งแก้ไข ได้แก่ การขายผลิตภัณฑ์ประกันภัย และความเป็นส่วนตัวของลูกค้า (Customer privacy) และกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารจัดการด้านการให้บริการแก่ลูกค้าอย่างเป็นธรรม (Market Conduct) โดยยกระดับระบบงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการลูกค้าตั้งแต่ต้นจนจบ (End-to-end process) นอกจากนี้ ธปท. ได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการเผยแพร่ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพของการให้บริการของสถาบันการเงิน เพื่อให้ประชาชนมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการใช้บริการอย่างเพียงพอ รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันกันอย่างเป็นธรรมในระบบสถาบันการเงินไทย โดยผลักดันให้ผู้ให้บริการเปิดเผยข้อมูลผลิตภัณฑ์รายย่อยพื้นฐาน 6 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ เงินฝาก บัตรเดบิต บัตรเครดิต สินเชื่อส่วนบุคคล สินเชื่อที่อยู่อาศัย และสินเชื่อเช่าซื้อ ให้แก่ลูกค้า

การตรวจสอบสถาบันการเงินในปี 2560

ในปี 2560 การตรวจสอบของ ธปท. นอกจากจะมุ่งเน้นในเรื่องการตรวจสอบฐานะการดำเนินงานและการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงิน รวมทั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (Specialized Financial Institutions: SFIs) ยังมีตรวจสอบเฉพาะกิจ (Target Examination) เพื่อประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมในห้องค้าเงิน (Code of Conduct) และด้านการคุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน (Market Conduct) เรื่องการขายประกันและการรักษาข้อมูลลูกค้า นอกจากนี้ ธปท. ได้ประเมินผลการจัดทำ Supervisory Stress Test ของธนาคารพาณิชย์ไทย ซึ่งธนาคารพาณิชย์ไทยโดยรวมมีเงินกองทุนเพียงพอรองรับภาวะวิกฤติดังกล่าวได้ และ

มีอัตราส่วนการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องเพื่อรองรับกระแสเงินสดที่อาจไหลออกในภาวะวิกฤติ (Liquidity Coverage Ratio : LCR) สูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่ ธปท. กำหนด อีกทั้ง อยู่ระหว่างการปรับปรุงฐานข้อมูลเพื่อประกอบการตรวจสอบในลักษณะ Ongoing Supervision ยกเว้นการวิเคราะห์ความเสี่ยงสถาบันการเงินในลักษณะ Forward Looking เช่น การพัฒนา Risk Indicator สำหรับ Default Risk และวิเคราะห์ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจต่าง ๆ เช่น สินเชื่อธุรกิจยางพารา สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และโครงการรถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งติดตามสถานการณ์สำคัญในต่างประเทศซึ่งอาจมีผลกระทบต่อระบบธนาคารพาณิชย์

ธปท. ได้ทำการศึกษากรอบและแนวทางการประเมินพฤติกรรมและวัฒนธรรมองค์กร (Organizational Behavior and Risk Culture : B&C) ซึ่งถือเป็นหนึ่งในมาตรการกำกับดูแลสถาบันการเงิน นอกจากนี้ยังมีการตรวจสอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อประเมินความพร้อมในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยเทคโนโลยีสารสนเทศของสถาบันการเงินในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามระดับความเสี่ยงด้านไซเบอร์ที่สถาบันการเงินมีตาม Cyber Resilience Assessment Framework

นอกจากการตรวจสอบสถาบันการเงิน ธปท. ยังได้มีการกำหนดและปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำกับดูแล ซึ่งมุ่งเน้นให้สถาบันการเงินมีความมั่นคงและมีเสถียรภาพและมีการบริหารความเสี่ยงที่ดีสอดคล้องกับมาตรฐานสากล รวมถึงเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนแปลง เช่น ปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจทางการเงิน (Consolidated Supervision) เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายและพัฒนาการด้านเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ออกหลักเกณฑ์เพื่อระบุและกำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ที่มีความสำคัญต่อระบบในประเทศ (Domestic systemically important banks: D-SIBs) ให้มีความมั่นคงแข็งแกร่ง ลดโอกาสที่จะประสบปัญหาออกหลักเกณฑ์การกำกับดูแลธุรกรรมสินเชื่อเพื่อผู้สูงอายุโดยมีที่อยู่อาศัยเป็นหลักประกัน (Reverse Mortgage: RM) เพื่อสนับสนุนให้ระบบการเงินมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลายรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศ ออกหลักเกณฑ์การดำรงแหล่งที่มาของเงินให้สอดคล้องกับการใช้ไปของเงิน (Net Stable Funding Ratio: NSFR) เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถรองรับสถานการณ์ที่สภาพคล่องมีความตึงตัวเป็นระยะเวลานานได้ดีขึ้น และสามารถสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน การปรับปรุงพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อเตรียมกลไกดูแลระบบสถาบันการเงิน และการปรับปรุงพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541 เพื่อขยายขอบเขตการประกอบธุรกิจของบริษัทบริหารสินทรัพย์ (บ.บส.) รวมทั้ง ธปท. ได้ดำเนินการโครงการนำร่องโดยขอความร่วมมือจากธนาคารพาณิชย์ 6 แห่ง ทดลองจัดทำแผนล่วงหน้ารองรับการเสริมสร้างความมั่นคงและแก้ไขปัญหา (Recovery plan pilot program) และร่วมกับสถาบันการเงินกำหนดกรอบการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตาม IFRS 9 ในปี 2562

สำหรับการดำเนินการในบทบาทการกำกับดูแลสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) นั้น ธปท. ได้ออกหลักเกณฑ์กำกับดูแล SFIs เพิ่มเติม ประกอบด้วย ประกาศ ธปท. เรื่อง การส่งรายงานข้อมูลของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เพื่อให้กระทรวงการคลังและ ธปท. มีข้อมูลเพียงพอสำหรับการกำกับและติดตามผลการดำเนินงานของ SFIs แนวทางการกำกับดูแลผลิตภัณฑ์สินเชื่อที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Reverse mortgage) หลักเกณฑ์การกำกับดูแลธุรกรรมบัตรเครดิต และอยู่ระหว่างพิจารณาออกหลักเกณฑ์กำกับดูแล SFIs ระยะที่ 2 ซึ่งเกี่ยวข้องกับช่องทางการให้บริการทางการเงิน ตามที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวงการคลัง ซึ่งครอบคลุมหลักเกณฑ์ 4 เรื่อง ได้แก่ การประกอบกิจการสาขา การแต่งตั้งตัวแทน การรับเงินฝากจากประชาชน (Know Your Customer : KYC) และการใช้บริการจากผู้ให้บริการภายนอก (Outsourcing) และมีการประสานกับกระทรวงการคลังอย่างต่อเนื่อง เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการรองรับ IFRS 9

การเตรียมความพร้อมเข้ารับการประเมินภาคการเงินตามโครงการ Financial Sector Assessment Program (FSAP)

ธปท. ได้เตรียมความพร้อมและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเข้ารับการประเมินภาคการเงินตามโครงการ Financial Sector Assessment Program (FSAP) ในปี 2561 โดยได้ดำเนินการจัดทำ Common stress scenario รวมทั้งกำหนด Parameter สำหรับการทำให้ Stress test ในปี 2561 ดำเนินการแก้ไข พ.ร.บ. ธปท. และออก พ.ร.บ. ระบบการชำระเงิน รวมทั้งจัดเตรียมรายงานผลการประเมินตนเอง (Self-assessment Report) นอกจากนี้ ธปท. ได้เชิญผู้เชี่ยวชาญจากธนาคารกลางต่างประเทศมาให้คำแนะนำและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการเข้ารับการประเมินในด้าน Financial Market Infrastructures (Payment System) และด้าน Banking Supervision ด้วย ทั้งนี้ IMF และ World Bank ได้มีหนังสือตอบรับการเข้ารับการประเมินภาคการเงินไทยในช่วงไตรมาส 4 ปี 2561 แล้ว

การดำเนินงานและประสานงานกับหน่วยงานภายนอก

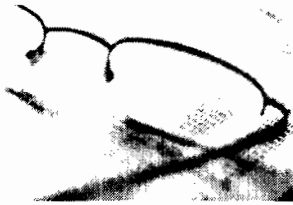
ธปท. ได้ดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลด้านการกำกับตรวจสอบระหว่าง ธปท. กับสถาบันการเงินและหน่วยงานอื่น ๆ ผ่านการจัดประชุมชี้แจงภาพรวมระบบธนาคารพาณิชย์ และผลการตรวจสอบในปี 2559 รวมทั้งแนวทางการตรวจสอบในปี 2560 แก่ผู้บริหารสถาบันการเงิน และได้จัดหลักสูตร SEACEN เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแก่เจ้าหน้าที่จากธนาคารกลางและหน่วยงานกำกับดูแลในต่างประเทศ รวมถึงแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแล SFIs อื่น ได้แก่ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) และให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการกำกับดูแลสหกรณ์ออมทรัพย์ เพื่อสร้างความเข้าใจในหลักการกำกับดูแลของ ธปท. และเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการกำกับดูแลระบบการเงินโดยรวม

แนวทางการดำเนินการในการกำกับดูแลในปี 2561 และระยะต่อไป

ความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงของระบบการเงินไทยและนวัตกรรมทางการเงินใหม่ ๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคหรือลูกค้าผู้ใช้บริการทางการเงิน ทำให้ธนาคารพาณิชย์ต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจเพื่อมุ่งสู่การเป็น Digital banking โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและช่องทางการให้บริการที่เน้นการตอบสนองความต้องการของลูกค้าและยึดลูกค้าเป็นศูนย์กลาง (Customer Centric) ในระยะต่อไป ธปท. จึงให้ความสำคัญกับการยกระดับธรรมาภิบาลของสถาบันการเงินและกลุ่มธุรกิจสถาบันการเงิน การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์เตรียมแผนล่วงหน้ารองรับการเสริมสร้างความมั่นคงและแก้ไขปัญหา (Recovery plan) รวมทั้ง การกำกับดูแลธุรกรรมของสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องกับคริปโตเคอเรนซี (Cryptocurrency)

นอกจากนี้ เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในเสถียรภาพของระบบการเงินไทยและยกระดับการกำกับดูแลภาคการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ธปท. จึงมีแผนที่จะเข้ารับการประเมินภาคการเงินตามโครงการ Financial Sector Assessment Program (FSAP) ในปี 2561 โดยจะดำเนินการหารือกับ IMF และ World Bank เพื่อกำหนดขอบเขตและช่วงเวลาการเข้ารับการประเมิน รวมทั้งจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับภาคการเงินไทยสำหรับการเข้ารับการประเมินในช่วงปลายปี 2561 และ ธปท. อยู่ระหว่างเตรียมการรองรับการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (IFRS 9) ในปี 2562 โดยมีแผนดำเนินการปรับปรุงหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับการใช้ IFRS9 และติดตามความคืบหน้าในการเตรียมความพร้อมของสถาบันการเงิน รวมทั้งมีแผนให้สถาบันการเงินจัดทำ Parallel run ตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปี 2561 ด้วย อีกทั้ง ธปท. มีแผน

เอกสารแนบหมายเลข ๗
การกำกับตรวจสอบสถาบันการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

การกำกับตรวจสอบสถาบันการเงินของ ธปท.

ธนาคารแห่งประเทศไทยมุ่งรักษาเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน โดยการกำกับตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพโปร่งใสและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล และส่งเสริมให้สถาบันการเงินมีธรรมาภิบาลและบริหารความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ในการกำกับตรวจสอบสถาบันการเงิน

- เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันการเงิน (Micro - prudential) : เพื่อให้มีระบบบริหารที่ระมัดระวังและมีระบบการบริหารความเสี่ยงที่ดี โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินนโยบาย ยึดถือและมีเกณฑ์กำกับให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- ดูแลเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินและระบบเศรษฐกิจ (Macro - prudential) : เพื่อดูแลความสมดุลทางเศรษฐกิจบางกรณี ผ่านเกณฑ์กำกับสถาบันการเงิน
- ส่งเสริมประสิทธิภาพของสถาบันการเงิน (Efficiency) : เพื่อดูแลและรักษาระดับการแข่งขันให้เหมาะสม ระมัดระวังเกณฑ์การกำกับดูแลมิให้เป็นอุปสรรคขัดขวางการสร้างประสิทธิภาพสถาบันการเงิน
- สนับสนุนให้สถาบันการเงินมีธรรมาภิบาลที่ดี (Good governance) : เพื่อให้กรรมการและพนักงานของสถาบันการเงินมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ความรับผิดชอบ
- คุ้มครองลูกค้าและผู้ใช้บริการทางการเงิน (Fairness & consumer protection) : เพื่อให้สถาบันการเงินตระหนักถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ใช้บริการทางการเงิน

ภาพรวมของการกำกับตรวจสอบ

ธุรกิจการเงินที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลและตรวจสอบของ ธปท.

การกำกับตรวจสอบแบบ Ongoing

แนวทางการตรวจสอบแบบเน้นธุรกรรมที่สำคัญของสถาบันการเงิน (Significant Activities Supervisory Framework)

การกำกับดูแลด้านการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการทางการเงิน (Market Conduct Supervision)

การกำกับสถาบันการเงิน บริษัทบริหารสินทรัพย์และ Non-bank ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล

การดำเนินการกับสถาบันการเงินที่มีปัญหาในการดำเนินกิจการหรือปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมาย

การบริหารงานเกี่ยวกับการกำกับตรวจสอบสถาบันการเงิน

การประเมินภาพรวมการกำกับสถาบันการเงินของ ธปท. (FSAP)